

— από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παράβαση των άρθρων 84 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, δεδομένου ότι η διαδικασία αξιολόγησης συνεχίστηκε ενώ είχε απομείνει μία μόνον προσφορά και η καθής δεν αντέδρασε όταν η προσφεύγουσα την ενημέρωσε για την ύπαρξη σύγκρουσης συμφερόντων που παρείχαν πλεονέκτημα στην κοινοπραξία ICAS,

— από νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε η καθής, απορρίπτοντας την προσφορά της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 120, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής του δημοσιονομικού της κανονισμού, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό επιτρέπει την αυτόματη απόρριψη μιας προσφοράς χωρίς να αξιολογηθεί μόνον εάν δεν πληροί ουσιώδη προϋπόθεση ή συγκεκριμένη προϋπόθεση της συγγραφής υποχρεώσεων,

— από το γεγονός ότι οι φερόμενες παραβάσεις των νομικών κανόνων προκάλεσαν άμεση και βέβαιη βλάβη στην προσφεύγουσα για την οποία αυτή ζητεί βασίμως αποζημίωση.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2010 — Cortés del Valle López κατά ΓΕΕΑ (HIJOPUTA)

(Υπόθεση T-417/10)

(2010/C 301/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Calderón Chavero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε στις 18 Ιουνίου 2010 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 175/2010-2·

— κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του εξεταστή του ΓΕΕΑ της 24ης Νοεμβρίου 2009·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα του προσφεύγοντος και

— να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας δίκης σε περίπτωση απορρίψεως των αιτημάτων του.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Que bueno ye! HIJOPUTA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 33, 35 και 39.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: μη ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν αντικείται στα χρηστά ήθη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 — voestalpine und voestalpine Austria Draht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-418/10)

(2010/C 301/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: voestalpine AG (Linz, Αυστρία), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Ablasser-Neuhuber και G. Fussenegger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφεύγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·

— επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2 της αποφάσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/38.344 — Χάλυβας προέντασης. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα του χάλυβα προέντασης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ. Συναφώς, ισχυρίζονται ότι εσφαλμένως τους καταλογίζεται συμμετοχή αποκλειστικής βάσει της μεσολαβήσεως ενός εμπορικού αντιπροσώπου στην Ιταλία, δεδομένου ότι ο εν λόγω εμπορικός αντιπρόσωπος ουδόλως εκπροσώπησε τις προσφεύγουσες σε συναντήσεις του «Ομίλου Ιταλίας», ότι η συμπεριφορά ενός μη αποκλειστικού εμπορικού αντιπροσώπου δεν μπορεί να καταλογιστεί στις προσφεύγουσες, εφόσον δεν υπάρχει οικονομική ενότητα, ότι ο εκ μέρους της καθής αυτόματος καταλογισμός των ενεργειών ενός μη αποκλειστικού εμπορικού αντιπροσώπου αντιβαίνει στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν καμία γνώση των ενεργειών του ως άνω εμπορικού αντιπροσώπου. Επικουρικώς προβάλλεται ότι η διάρκεια της παραβάσεως καθορίστηκε εσφαλμένα ως προς τις προσφεύγουσες.

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη συμμετοχή τους σε ενιαία, σύνθετη και διαρκή παράβαση. Συναφώς, προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η παράβαση με τον «Όμιλο Ιταλίας» πρέπει να διακρίνεται από άλλες παραβάσεις στις οποίες αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι δεν συμμετείχαν σε ενιαία, σύνθετη και διαρκή παράβαση διότι δεν είχαν γνώση του συνολικού σχεδίου και επιπλέον δεν μπορούσαν ευλόγως να προβλέψουν το εν λόγω σχέδιο, ούτε θα ήταν διατεθειμένες να αναλάβουν τον κίνδυνο που αυτό θα συνεπαγόταν.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται σφάλματα κατά την επιμέτρηση του προστίμου. Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον επιβλήθηκε δυσανάλογα υψηλό πρόστιμο ενώ είχαν ανακύψει νέα (απρόβλεπτα) νομικά ζητήματα και το ίδιο πρόστιμο επιβλήθηκε εξαιτίας της γνώσεως και μόνο παραβάσεων άλλων επιχειρήσεων. Περαιτέρω προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, των κατευθυντηρίων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων⁽¹⁾, των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

(¹) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ori Martin κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-419/10)

(2010/C 301/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ori Martin SA (Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: P. Ziotti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθ' ο μέρος της καταλογίζει ευθύνη για τις συμπεριφορές επί των οποίων επιβάλλονται κυρώσεις·
- να ακυρώσει ή να μειώσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου δυνάμει του άρθρου 2 της εν λόγω αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως απόφαση είναι ίδια με εκείνη της υποθέσεως T-385/10, ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, είναι παράνομη καθόσον της καταλογίζει ευθύνη, αποκλειστικά λόγω της (σχεδόν) καθ' ολοκληρίαν κυριότητας της εταιρίας, για τις φερόμενες ως δόλιες συμπεριφορές για τις οποίες κατηγορείται και για τις οποίες προβλέπονται κυρώσεις βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, καθόσον η εξουσία της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα είχε παραγραφεί στην προκειμένη περίπτωση.
- Παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και των αρχών περί του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ευθύνης και των ποινών, της χρηστής διοικήσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον η Επιτροπή καταλήγει στο να επιβάλει εις βάρος της προσφεύγουσας αμιγή και ίδια αντικειμενική ευθύνη για ενδεχομένως παράνομες συμπεριφορές τις οποίες επέδειξε η ελεγχόμενη, ευθύνη αποτελούσα αντικείμενο αμάχητου τεκμηρίου, μη επιδεχόμενου στην πραγματικότητα απόδειξη περί του αντιθέτου. Η συνδεόμενη με την ιδιοκτησιακή κατάσταση ευθύνη στερείται ερείσματος και αντιβαίνει στις καθιερωμένες από την κοινοτική νομολογία αρχές αναφορικά με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο ομίλων εταιριών.
- Παραβίαση της αρχής της περιορισμένης ευθύνης των κεφαλαιουχικών εταιριών, η οποία εδράζεται στο κοινό στα δίκαια των κρατών μελών αλλά και στο ίδιο το δίκαιο της Ένωσης εταιρικό δίκαιο.

Πέραν τούτου, η Ori Martin ζητεί την ακύρωση ή τουλάχιστον τη σημαντική μείωση του επιβληθέντος προστίμου.